
скелі і пагорби і за туманом – хижа
чорні птахи майже білі від неба й вологи
наче істота що дихає в спину – тиша
тягне за комір

твої зупиняє ноги
маєш побачити хто за туманом палить
свічку у домі де вікон зіниці жовті
є про минуле а є про майбутнє пам'ять:
і ти пам'ятаєш що буде з тобою у жовтні
коли ти минеш цю тишу і ці тумани
і чоботи викинеш на бездоріжжях стерті
коли засинатимеш в листі і голос мами
будитиме порятувавши тебе від смерті
побачиш коли як стежку поріг обріже
а там... унизу... в долині... заледве вижив...
тоді ти відчуєш п'янить як повітря свіже
і запах вогню й молока що стоїть у хижі

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

ще трохи затримаю руку в твоїм кулаці
ще клен купається в сонці
як жук золотий в молоці
якщо ми доїдемо в місце призначення –
нам пощастило
тоді зрозумієм чому засинали завжди не з тими

у потязі стільки людей мов люди муляжні
усюди їх наче повітря пилу й піску...
на вулиці люди в метро в магазині на пляжі
земля їх міняє як вічна риба луску

а я дивлюся на тебе і думаю «хто він?
увесь запас моєї планети водний?»
ти віддаси єдиний шмат хліба котові
з вулиці
сам же ляжеш спати голодний

осінь схожа на літо довге сухе і тепле
ми їдемо їдемо їдемо...
читаємо... дивимось відео...
немов загубитись боюсь між людьми – тулюся до тебе...
...в цілодобовому купимо каву... якщо доїдемо...

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

поїду завтра шукати щось не знати що
за межі міста або країни за межі всіх
ми вже не разом і ти питаєш мене: а чо
я відповім незрозуміло: тому що сніг

перечекати перетерпіти можна усе
а нелюбов вночі приходить – руйнує світ
в авто твоєму порозмовляєм про те і се
покажеш пальцем: це мій он бачиш чорненький кіт

порожній берег

людей немає

вода у листі

в човні лиш дядько – він щойно річку вздовж пересік
поїду завтра себе шукати бо строки стислі
здається довгий але короткий для цього вік